

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

In Rescriptvm Evgenii Pontificis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

IN RESCRIPTVM EVGE-
NII PONTIFICIS.

Aniversarium ipsius diem) Martyrologium Rom. 14. Iulij. Bambergæ sancti Henrici Primi Imperatoris, qui cum vxore sua Chunegunde perpetuam virginitatem seruauit, & sanctum Stephanum Hungarorum Regem, cum vniuerso serè eius Regno ad fidem Christi suscipiendam perduxit.

Idem Martyrologium 3. Martij, Bambergæ S. Chunegundis Augustæ, quæ Henrico Primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipso annuente seruasset, bonorum operum meritis cumulata, sancto sine quieuit, & post mortem miraculis claruit.

Caluinista Hospinianus in lib. de Fælis Episcopus Basileensis Ioannes Sen, impetratis Anno Christi M.CCC. XLIIIX. quibusdam reliquiis Henrici II. Imper. à Bambergensibus, instituit etiam per totum suum Episcopatum, diem obitus eius celebrandum, non tantum propter sanctitatem & miracula eius, sed etiam propter merita erga Basileenses. Citatque Caluiniani Vrsitij Chronicon lib. 3. cap. 10.

Idem Caluinista Kunegundis vxor Henrici II. (Regis & I.) Imperatoris fuit: eius tamen virginitatem violatam non fuisse, multi (imò omnes) affirmant. Mortua est V. Non. Martij, Anno Domini M. V. (egregiè, nam mortua est Anno Redemptoris M. XL. Henrico, sponso suo X V. annis superstes, qui Henricus viuendi finem fecit Anno M. XXIV.) Ioannes Episcopus Basileensis Anno M. CCC. XLIIIX. cum diem obitus Henrici in suo Episcopatu feriandum instituisset, precepit simul diem 9. Septembr. in honorem Kunegundis Imperatricis, non quidem feriari, sed deuotè celebrare, vt Vrsitius indicat Chronicorum lib. 3. cap. 10.

Hic non finit me sui immemorem esse Lutherus, qui Tom. 2. Latinorum Colloquiorum hac festiua fabellula compotores suos hilariores efficere tentauit: Bambergæ legerunt Canonici annuatim libellum, quem dixerunt continere fœdus matrimoniale inter Henricum Casarem & N. Inspecito isto libro ab erudito, fuerunt Topica Ciceronis. Nimis crasso filo mendacia texis, ô Luthere. Saltem aliquem

quem verisimilitudinis colorem allineres: nam vt vnus vel alter fuerit, qui latina vel ipse lectitans, vel ab aliis lectitari audiens, tantum intellexerit, quantum si aliquid Japonico, Mexicano, Peruano, aut Chinenfi idiomate auribus eius instillatum fuisset; omnes tamen tanta inscitia fuisse occupatos, vt quid legeretur iuxta cum ignarissimis ignorarent, id verò à fideremotius est, quàm vt vlli, etiam admodum credulo, & quidquid de sacerdotibus Catholicis garritur, auidissima aure combibere solito; persuaderi queat: nam & stupidissimo cuique statim in mentem venisset sciscitari, qua de causa, in libello illo nulla Henrici & Kunegundis mentio exstet; si fecdera connubialia in eo descripta essent. Quanquam Lutherus vel Collector & Editor fœditissimorum Colloquiorum adeo rerum omnium imperitus fuit; vt quod nomen vxor S. Henrici habuerit, ignoraret; coactus hanc suam inscitiam communi illa nota N. quæ verbum *nescio*, denotat; designare.

Lubet sub finem harum Notationum adiungere, versus Godefridi Viterbiensis, non illos quidem cultos ac politos; sed tamen tales, qui Historiæ S. Henrici aliquid lucis accendant; & Bambergensis Ecclesiæ laudes iis, quibus possunt, modulis, decantent, candidis certè ac sinceris, si minus festiuis & canoris.

De ciuitate Bambergensi.

BAuaricus fluuus vulgò Radiantia dictus,
Norica rura fouens, varièq; vagando relictus,
Montis Paionis vrbs amœna colit.

Nomine vulgato mons Babenberg a vocatur,

Flumine crassatur, vicinaq; rura rigatur,

Ponsq; superstratus, cingit vtrumq; latus.

Vrbs laudanda nimis, montis succrescit ab imis,

Indeq; sublimis fit turribus instita primis,

Montis in Vrbe tamen culmina. Clerus habet.

Agmine murorum series præcinctâ domorum,

Exclusis Laicis munitio fit Dominorum.

Clericus illorum spernit adire foram.

Dogma-

Dogmate Grammatico Clerus solet ille beari,
Nullaq; vulgaris vox audet in Vrbe sonari,
Sola solet cunctis lingua Latina dari.

En quantum in Clero Bambergensi, Latinæ linguæ studium;
vt vel hinc supradictum Lutheri commentum refutare, & ma-
nifestæ vanitatis conuincere liceat.

De Ecclesia Babenbergensi.

Ecclēsia forma mentis caput auget & ornat,
Grandis ibi norma Cleri recidua reformat,
Diuitia late rebus & arte patent.

OTTO Pater Patrum tenet ordine Pontificatum,
Nobilium fratrum dilatat honore theatrum,
Ipse sacer, sacrum prestat, adæquat * vtrum?

Fulget in Ecclesia mirandi ponderis aurum,
Quod minus est Danais solitus persoluere Maurus,
Pallia purpurea quis numerare queat?

* pro Seruinq;
per Apocop.

De monte Pavonis, & eius forma situque.

Mons Pavonis habet colles sibi collaterales,
Tres quasi consimiles, Vrbs quoq; participales,
Ipse nitens medius preminet absq; pare.

Pulchrior illorum loca maxima dat Monachorum,
Templaq; multorum reliqui dant Canonicorum,
Quartaq; pars stuuio prebet vtring; forum.

In Crucis ergo modum posuit sibi Pavo colonum,
Qui veneretur eum, foueat celebretq; patronum,
Ipse suis famulis prebet ab Vrbe bonum.

Stat medius Petrus, Stephanus sibi dexter habetur,
Vertice stat Iacobus, leua Michaël retinetur,
Fertq; secus stuuium Virgo MARIA decus.

N 3

De

De sepultura Cæsaris Henrici.

Cæsaris Henrici sancti, cognomine Claudi,
 Lector opes audi, quo possunt munere claudi?
 Hec & maiora sunt sua multa bona,
 Cuius & ossa bona sunt ad miracula prona,
 Hoc opus, hæc dona sua contulit alma corona,
 Vnde per Ecclesias cantica digna sonant.

Babenbergæ author prius studuit.

Laude vacans ista, recolo mihi tempora prisca,
 Prisca fuit puero mihi Babenberga magistra,
 Mens mea qua didicit, reddit amica sibi.
 Reddere non potui quantum, sed reddere quale,
 Ecce mea volitant alias properantius alæ,
 Me vocat historia, Pavo beate vale.

Item de eodem Henrico Claudio
 laudes scribuntur.

Henrici Claudi meritum solenniter audi,
 Cui decet applaudi, cuius metra porrigo laudi,
 Sumptus ab arce soli regnat in arce poli.
 Coniuge virginea virgo permansit & ille,
 Catholicas dedit Ecclesias numero quasi mille,
 Pauperibus, viduis spes, via, vita fuit.
 Nunc & in altari sua cernimus ossa sacrari,
 More salutari solennia digna parari,
 Corpora debiliū plurima sana dari.

Finis Notationum.